

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2017/2459

ze dne 5. prosince 2017,

kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾, a zejména na článek 397 této směrnice,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ⁽²⁾ stanoví podrobná ustanovení týkající se domněnky o místě příjemce za účelem určení místa poskytnutí telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytovaných služeb osobám nepovinným k dani.
- (2) Z hodnocení požadavků na uplatňování uvedených domněnek vyplynulo, že pro osoby povinné k dani usazené v členském státě, které poskytují takové služby osobám nepovinným k dani v jiných členských státech, je velmi obtížné za určitých okolností získat dva důkazy o místě usazení jejich příjemců nebo o jejich bydlišti nebo místě, kde se obvykle zdržují, které si neprotiřečí.
- (3) Tato zátěž je obtížná především pro malé a střední podniky. Požadavek na jeden důkaz by měl zjednodušit povinnosti takovýchto podniků, které poskytují uvnitř Společenství příjemcům v jiných členských státech služby, jejichž hodnota nepřekračuje jistou prahovou hodnotu.
- (4) Zjednodušení požadavku na prokazování místa příjemce doplňuje změny zvláštních režimů podle hlavy XII kapitoly 6 směrnice 2006/112/ES zavedené článkem 1 směrnice Rady (EU) 2017/2455 ⁽³⁾, a mělo by se tudíž použít od stejného data.
- (5) Prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Článek 24b prováděcího nařízení (EU) č. 282/2011 se nahrazuje tímto:

„Článek 24b

Pro účely článku 58 směrnice 2006/112/ES, jsou-li osobě nepovinné k dani poskytnuty telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytované služby:

- a) prostřednictvím její pevné linky, má se za to, že příjemce je usazen, má bydliště nebo se obvykle zdržuje v místě instalace pevné linky;
- b) prostřednictvím mobilních sítí, má se za to, že se místo, kde je příjemce usazen, má bydliště nebo se obvykle zdržuje, nachází v zemi určené mezinárodním směrovým kódem země SIM karty použité při příjmu těchto služeb;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 77, 23.3.2011, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Rady (EU) 2017/2455 ze dne 5. prosince 2017, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku (Úř. věst. L 348, 29.12.2017, s. 7).

- c) pro které je třeba použít dekodér nebo podobné zařízení nebo televizní kartu, bez použití pevné linky, má se za to, že příjemce je usazen, má bydliště nebo se obvykle zdržuje v místě, kde je umístěn dekodér nebo podobné zařízení, nebo není-li toto místo známo, v místě, na které byla zaslána televizní karta za účelem použití tamtéž;
- d) za jiných okolností, než které jsou uvedeny v článku 24a a v písmenech a), b) a c) tohoto článku, má se za to, že příjemce je usazen, má bydliště nebo se obvykle zdržuje v místě, které je jako takové označeno s použitím dvou důkazů, které si neprotirečí, podle článku 24f tohoto nařízení.

Aniž je dotčen odst. 1 písm. d), pokud celková hodnota služeb spadajících pod uvedené písmeno, bez DPH, jež osoba povinná k dani poskytla ze svého sídla ekonomické činnosti nebo stálé provozovny nacházejících se v některém členském státě, nepřesahuje v běžném a v předchozím kalendářním roce částku 100 000 EUR nebo její ekvivalent v národní měně, uplatní se domněnka, že příjemce služby je usazen, má bydliště nebo se obvykle zdržuje v místě, které jako takové určí poskytovatel služby na základě jednoho důkazu poskytnutého jinou osobou zapojenou do poskytnutí služby, než je poskytovatel nebo příjemce, podle čl. 24f písm. a) až e).

Je-li v průběhu kalendářního roku prahová hodnota stanovená v druhém pododstavci překročena, uvedený pododstavec se nepoužije od tohoto okamžiku až do okamžiku, kdy jsou podmínky v něm stanovené opět splněny.

Odpovídající hodnota uvedené částky v národní měně se vypočte s použitím směnného kurzu zveřejněného Evropskou centrální bankou v den přijetí prováděcího nařízení Rady (EU) 2017/2459 (*).

(*) Prováděcí nařízení Rady (EU) 2017/2459 ze dne 5. prosince 2017, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 348, 29.12.2017, s. 32).“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2019.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 5. prosince 2017.

Za Radu
předseda
T. TÖNISTE